

ANY II - N.º 9 - FEBRER 1980

la farga

BUTLLETÍ DEL CASAL DE JUBILATS

SALT

ELS
MOTIUS

ESPIGOLANT

Salvador Sunyer torna a la política

L'ex-senador per l'Entesa dels Catalans torna a la política dins la llista socialista

GIRONA. (De la nostra Redacció, Jordi Mercader). — Salvador Sunyer torna a la política. I ho fa conservant la seva condició d'independent i dins la llista socialista al Parlament de Catalunya.

Elegit senador a les primeres eleccions democràtiques del 15 de juny del 77, va abandonar la política activa en finalitzar aquella legislatura, sense voler participar de nou a les eleccions, ni les del 1 de març ni les municipals del 3 d'abril, tot i que d'ofertes electorals no n'hi han mancat mai. La seva elecció pel Senat va produir-se participant per l'Entesa dels Catalans, formada aquí a Girona per Sobrequés, Portabella i Sunyer.

Després de pensar-s'ho molt seriosament i d'aconseguir que s'acceptés la seva condició d'independent dins la candidatura, Salvador Sunyer ha acceptat finalment participar dins les llistes del PSC per les comarques gironines. Amb aquest nou element els socialistes veuran notablement potenciada la candidatura.

PUNT
LLEGI

Està ben clar que el problema de la independència de Salt s'ha de resoldre al Parlament de Catalunya. Per això és tan important que Salt hi tingui la representació més idònia.

Tots els qui coneixem a Salvador Sunyer, i qui no coneix a Salvador Sunyer, sabem que amb ell el poble de Salt està millorament representat al Parlament, i que la nostra causa serà alorissadament defensada per aquest saltenc de soca-rel, amic de tothom i mestre de tants i tants. Tots els qui estimen Salt ens en felicitem i desitgem a l'amic Salvador molts d'èxits en aquesta nova etapa de la seva vida política.

EL CUL DE LA LLEONA

"Salt és millor"

"Girona pot ser bona, ens deien ahir un grup de veïns de Salt, però Salt és millor". Ja hi som. Els barriats units per la força amb Girona estan disposats a donar encara molta guerra. Els partits polítics fa temps que hi juguen, cosa que ens sembla molt bé, i hi ha opinions per tots els gustos. Amb tot, els de Salt, per demostrar la seva eficàcia com a poble, ens han fet arribar un programa sobre "Jornades Saltenques de la Salut" que és per felicitar-los de veritat. Té una primera qualitat que cal destacar; en l'organització d'aquestes jornades hi participen cinc entitats, entre elles el Consell Municipal. En quan els temes, creiem que difícilment se'n trobi un que no sigui previst en el programa. Es parla de la salut física, de la mental, de l'embaràs, de l'alimentació, de la seguretat en el treball, de les drogues, l'alcohol, de la higiene escolar, de l'aigua, escombraries, carreteres, zones verdes, de la marginació i comunicació social, el temps de lleure... Bé pels de Salt. Es un fet i no hi podem donar l'esquena que la gent se sent cada vegada més saltenca i es fan esforços per recuperar la seva identitat com a poble. No volem pas dir perquè no tenim dades objectives, que tothom pensi igual cadascú tirant l'aigua al seu molí, segons les conveniències. Uns ens diran que el poble vol la seva independència perduda i d'altres que això només és un desig d'una minoria. Nosaltres pensem que en aquests casos hi ha una solució ben eficaç per saber d'una vegada què pensa el poble: un referèndum. Fer una consulta popular amb una exposició ben detallada dels pros i contres. Es tracta d'un pas prou important com per no prendre decisions partint d'interpretacions subjectives de la voluntat popular. Ens agradaria veure a la gent de Salt i Sarrià volant el seu propi destí. D'una vegada per sempre s'aciariria aquest problema que d'altra manera pot durar tota la vida.

Pep Collell

La utopia feta realitat

Salt pot tenir un velòdrom abans de l'estiu

En data propera la ciutat de Girona podria gaudir d'un velòdrom per desenvolupar-hi curses de ciclisme. Aquesta important instal·lació esportiva està previst construir-la en uns terrenys propers al nou estadi del Salt i actualment ja està a punt de solfa l'avantprojecte definitiu de l'obra.

Sembla que el pavelló cobert ja és un fet. I ara, la notícia d'un velòdrom que, segons ha pogut saber LA FARGA, podria ser el millor del país i l'únic amb característiques olímpiques. Salt començaria a posseir un complex esportiu realment important.

*

CONSELL DE REDACCIÓ

Lluís Mateu
Josep Cristòfol
Quim Pla
Miquel Casellas
Joan Arnau
Narcís Burch
Narcís Soler
Emili Serra
Alfons Mateu
Eusebi Caberas
Huntsman

DISSENY: J. Cristòfol.

PORTADA: Lluís Mateu

PUBLICITAT: J. Cebrian

ADMINISTRACIÓ: M. Casellas

DISTRIBUCIÓ: Joan Roig
Pitu Geli

REDACCIÓ:

Passeig Verdaguier, s/n.º
CASAL DE JUBILATS
S A L T

IMPRESSIÓ:

TIPOGRAFIA OFFSET PAGÈS
Telèf. 22 01 07 - ANGLÈS

*

D'aquest número de LA FARGA se n'han imprès 1000 exemplars.

Autoritzem la reproducció dels articles, esmentant el nom de LA FARGA.

editorial

El Casal comença aquest any amb bones perspectives. En primer lloc hom preveu la inauguració, en un plaç molt curt, de les obres d'ampliació, que donaran pas a moltes més activitats. Podrem disposar d'una sala gran, amb una cabuda de vuitanta persones còmodament assegurades. Tindrem tres dependències per a secretaries: una per al Club Petanca, una altra per al Centre Excursionista, i una tercera per a la Redacció de LA FARGA. Endemés, disposarem d'una terrassa, molt ben orientada i arrecerada de la tramuntana, per prendre el sol.

Hem començat dient que l'any comença bé per al Casal. Això de les obres és una aspiració que ja ve de lluny; l'any 1977, any en què es va construir el Casal, la manca de diners ens va fer aturar a la meitat de la realització del projecte. I va restar aturat a mig fer. Però les ganades d'acabar-lo hi eren.

Les ampliacions de l'estatge social són fruit de la generositat de tots els Socis, que van acceptar un augment considerable de les quotes per poder dur a terme aquestes obres.

Amb això hi guanyem tots. Les diferents branques del Casal tenen un lloc per a les seves activitats més pròpies i, a més a més, disposarem d'una sala gran, a la qual podran fer-se moltes activitats.

Esperem que, al pròxim butlletí, us poguem donar més detalls de la seva inauguració.

NOTICIARI

Necessitats de compaginació i realització d'aquest Butlletí ens impedeix poder fer el resum complet del mes de Febrer. És per això que acabarem els comentaris amb la jornada del dia vint. Cada mes clourem amb la penúltima jornada del mateix.

El resultat dels dies 13 i 20 van ésser:

Casas - Carrillo	(13- 4) (13-12)
Cabezas - Ros	(13- 9) (13- 8)
Ruiz - Martínez	(13- 2) (12-13)
García - J. Martín	(13- 7) (13- 5)
Macias - Boó	(6-13) (8-13)
Barceló - Oliveira	(7-13) (4-13)
Llobet - Quintana	(13- 9) (13- 1)
Fàbregas - F. Martín	(0-13) (4-13)

dia 13

Casas - Cabezas	(12-13) (13- 6)
Ros - Carrillo	(13-11) (13-12)
Ruiz - García	(13- 4) (7-13)
J. Martín - Martínez	(13-11) (9-13)
Macias - Barceló	(6-13) (10-13)
Oliveira - Boó	(12-13) (7-13)
F. Martín - Llobet	(7-13) (11- 3)
Fàbrega - Quintana	(11-13) (1-13)

La classificació després de la jornada setena és:

Llobet, Boó, Cabezas, 11 punts; Oliveira, García, 10 punts; F. Martín, 9 punts; Casas, N. Ros, 8 punts; Ruiz, 7 punts; J. Martín, Martínez, Quintana, 6 punts; Barceló, 4 punts; Carrillo, 3 punts; Macias, Fàbregas, 1 punt.

Si comparem aquesta classificació amb la de la jornada cinquena, veiem que Llobet ha avançat cinc llocs fins a col·locar-se davant empatat amb Boó el qual, després de la seva gran victòria sobre Oliveira, ha pujat tres graons. Un altre que ha guanyat llocs és Casas i Ruiz un. Cabezas, Oliveira i J. Martín han baixat a tercera, quarta i desena posició, mentre que García, Martínez, Quintana, Carrillo, Macias i Fàbregas queden igual.

Sobre el paper

La primera vegada que ho fem i talment com si fossim en Robert Dinamita, l'hem "fotut al pal". Ja ho deiem que la podem pifiar. Però no cal esverar-se per això i *perseverar* amb el mateix fins, si Oliveira i Cabezas ho volen, endevinar-ho.

Agafem la CASIOTRÒNIC — mil tres-cents vuitanta peles ben gastades, i després de molts números i de fer-li sortir fum, empenyada ens diu que si fa bon temps, no plou, ni neva, no esclata una guerra, no s'esbardeilen les boles amb el ferro de l'avi Boó i, si els jugadors de les tripletes no volen fer-nos ensenyar de nou el cul, després de la jornada desena, o sia, la del 17 de febrer, la classificació serà:

Llobet, 17 punts; Cabezas, Oliveira, 16 punts; García, 15 punts; Boó, F. Martín, 14 punts; Ruiz, J. Martín, Martínez, 10 punts; N. Ros, 9 punts; Casas, Quintana, Barceló, 8 punts; Carrillo, 3 punts; Macias i Fàbregas, 1 punt.

Potser algú es preguntí intrigat el perquè hem anomenat a Oliveira i Cabezas a l'encetar SOBRE PAPER. La raó es *bensencilla*: van ésser els que ens van fotre el pronòstic del mes de Gener en laire i això per la CASIO ha estat com una cirereta allà on s'acaba l'esquena.!!! Ella que no fallava mai!!!

SALUTACIÓ A LA PENYA TERTÚLIA.

Salt té un altre Club de Petanca. La idea ens sembla molt bona, ensems que interessant, ja que sens dubte ajudara a aixecar el nivell petanquístic de la nostra vila i crear un clima d'amistosa rivalitat que tant bó es per al desenvolupament d'uns Clubs i l'esport.

El Casal de Jubilats de Salt i aquest Butlletí, vol felicitar a la Penya Tetúlia i oferir-se per a tot el que necessitin tant a nivell esportiu com de mitja de comunicació.

FELICITATS I ENDAVANT

CENTRE EXCURSIONISTA SALTENC NOTICIARI D'ACTIVITATS

EXCURSIONS REALITZADES

Aquestes són les excursions col·lectives últimament organitzades pel C.E.S. d'acord amb el programa publicat en anteriors números de LA FARGA.

13 DE GENER.- Al Santuari de la Mare de Déu de Les Salines i ascensió als Rocs de Fraussa, des de La Vajol. Aquesta sortida, a la que hi participaren una trentena de socis, compta amb l'al·licient de la neu i de la nevada que ens va acompanyar durant quasi tot el recorregut.

27 DE GENER.- Al castell-refugi de Sant Miquel d'En Bas i travessia de la Serra dels Llancers, des del Coll de Barcons, amb una assistència de 41 socis i amics.

10 DE FEBRER.- Ascensió hivernal al Costabona, de 2446 metres d'altitud. En el moment de redactar aquestes notes s'estan ultimant els preparatius d'aquesta interessant excursió, que confiem que obtindrà l'èxit acostumat en totes les excursions del C.E.S.

PRÒXIMES EXCURSIONS

24 DE FEBRER

ELS AIATS I SANTUARI DE CABRERA,
DES DEL COLL D'ÚRIA

9 DE MARÇ

SANT PRIVAT D'EN BAS, SALLENT,
PLA TRAVER, PUIGSACALM, LES OLLETES.

23 DE MARÇ

AL SANTUARI DE MONTGRONY I
ASCENSÍO ALS CIMS DE COMA ARMADA
I PLA DE PUJALS (2.045 m.)

INGRÉS DEL C.E.S. A LA FEDERACIÓ D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA

En l'anterior número de LA FARGA informàvem d'haver iniciat els tràmits per a la inscripció del C.E.S. com entitat integrant de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

Com a continuació d'aquella informació avui ja podem anunciar que tota la documentació va ser presentada a l'última reunió federativa, en la qual el Centre Excursionista Saltenc fou admès com a entitat federada. Seguint els tràmits burocràtics, la nostra sol·licitud, junt amb l'informe favorable de la Federació Catalana, ha estat tramès ara a Madrid per a la resolució definitiva per part de la "Federación Española de Montañismo".

De fet, doncs, ja podem dir que el C.E.S. forma part de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, amb tots els avantatges que per als nostres socis això representa.

CARNETS DE FEDERAT

Per a gaudir dels beneficis que ofereix la nostra afiliació a la Federació, cal que els associats es proveïxin de la corresponent tarjeta de federat, segons ja explicàvem en l'anterior número de LA FARGA. Tothom a qui interressi i no ens l'hagi demanat encara, preguem que ho facin com més aviat millor. Recordem que ens trobareu a la vostra disposició per a qualsevol aclariment, cada dijous de 8 a 9 del vespre, al nostre local.

NOUS SOCIS DEL C.E.S.

Durant el passat mes de gener han estat inscrits com a nous socis del Centre Excursionista Saltenc, els companys següents:

Manuel Pavon i Canaleta

Josep Gamell i Planchart

Narcís Burch i Puigdemont

Ferran Burch i González

Josep M.ª Soler i Sarrarols.

A tots ells, la nostra més cordial benvinguda.

L'excursió a Les Salines i Rocs de Fraussa, comptà amb l'al·licient de la nevada que ens va acompanyar durant quasi tot el recorregut.

ELS MOTIU

Recopilació de renoms de

UNA TRADICIÓ QUE ES PERD

Els motius són -o eren- els noms amb què, popularment, eren batejades i conegudes les cases i masies sobretot als pobles. Aquests renoms es mantenen de generació en generació i, en general, no eren tinguts com a ofensius, malgrat que alguns podrien semblar-ho.

Als pobles petits aquest costum roman encara vigent; però a les poblacions de certa importància i especialment a les que han experimentat un creixement més ràpid degut a la immigració, s'està perdent. L'urbanisme modern està destruint, com tantes d'altres, una curiosa tradició ancestral, tan nostra com irrecuperable.

A Salt, són moltes encara avui les cases que són conegudes més pel motiu o renom tradicional, que pel nom del propietari o del qui les habita. Però ens temem molt que, al pas que anem, això ben aviat haurà desaparegut. La proliferació dels habitatges en grans blocs de pisos, més semblants a nixos que a vivendes, està depersonalitzant la nostra vida de poble fins el punt que ja ningú coneix a ningú, contràriament al que succeïa no fa pas tants anys, quan tothom coneixia tothom.

El nostre bon amic i consoci Pitus Geli, especialista en estadístiques curioses (recordeu el recompte dels graons de la Girona vella i dels plètans de la Devesa, publicat al número 4 de LA FARGA) s'ha entretingut a recopilar, consultant casa per casa, els motius de les cases i masies de Salt, classificats per carrers, tal com són conegudes encara ara o ho eren en un pretèrit no molt remot. LA FARGA s'honora en publicar aquest interessant treball, convençuts de prestar un servei a la història del nostre poble, i abans que la vida moderna no n'esborri el record.

No pretenem, ni nosaltres ni l'autor, que aquesta llista sigui exhaustiva. La relació que publiquem és, això sí, el resultat d'una consulta pacient i minuciosa. Però estem segurs que és incompleta. Agraïrem moltíssim, per tant, qualsevol informació que ens permeti anar completant aquest primer intent d'inventari dels motius de Salt, fins arribar a fer-ho exhaustiu. Tots aquells que ens siguin facilitats seran publicats en successius números de LA FARGA.

ELS MOTIUS, AGRUPATS PER CARRERS.

MAS LLORENÇ.- Can Bòric, Can Senes, Can Nines, Cala Cistellera, Can Met Bòric, Can Calic.

PLAÇA DE SALT.- Cal Vermell, Can Calco, Can Badó Cadiraire, Can Cristus, Can Santa Pau, Can Merus, Can Santus, Cal Lleter, Can Parada, Cal Cornei, Can Met Sastre.

JOSEP AGUILERA.- Cal Cigarro, Ca l'Anton de la Balbina, Can Mau, Can Petrac, Can Perot, Can Faluga, Can Xicu de la Màlia.

MOLLERA.- Can Llop, Can Pau Roc, Can Palmada Geperut, Cala Xuroia, Can Baldiret.

TRAVESSERA COLL.- Can Zeta, Cal Moliner, Can Xicu Valent.

SANT JOAN.- Can Letu, Can Mareldu, Can Madoixa, Can Caló, Can Pesca, Can Quirmu, Cal Tet, Can Lirus, Cal Rei, Cala Tana, Can Samarreta, Can Coral.

SANTA AFRA.- Can Sant Dalmai, Can Pau Torre, Cal Careto, Can Cuní, Can Planes del Rec, Cala Pepa Lirus, Can Buxó, Can Ramon de la Pesca, Can Pere Savi.

FIDEL AGUILAR.- Can Romanic, Cal Taberner, Can Felicià, Can Tino, Can Xinguets, Can Barraca, Can Genura.

PASSEIG VERDAGUER.- Can Canyita, Cala Elisa Carbonera, Cala Elvira Maspoc, Can Lari.

PLAÇA VERDAGUER.- Can Farriol, Can Polpa, Can Pitu Massana.

CARRER DEL POU.- Can Massanica, Can Torrent, Cala Quima Goga, Cala Magrana, Cal Carboner.

JULI GARRETA.- Can Titella, Can Badó Pau, Can Vila Coix.

RAVETLLAT.- Can Pere Bota, Cal Carreter Ample, Can Barraca, Cal Mil-Homes, Can Benavides, Can Llinàs Paleta, Cala Llorana, Cal Corder, Cala Patela, Cala Minai-

S DE SALT

cases i masies, per Pitus Geli

ra, Can Met Casals, Can Massana.

SANT JAUME.- Cal Xino, Can Pisquet, Cal Cadiraire, Cal Panxut, Can Viure, Can Massot, Can Picoll, Cal Parraire, Cala Bet.

SANT DIONÍS.- Can Meret, Can Butifarra, Can Pere Tonto, Can Bellerac, Can Jepot, Can Tramuntana, Can Verdaguer, Can Sant Roc, LA FARGA, Can Palmada, Cal Lleter, Can Selmo.

PACHECO.- Can Manel Barroca, Can Miquel Barroca, Cala Lletera, Cal Mestre Fomer, Can Pesseta, Can Pavano, Can Volta.

ESTEBA VILA.- Can Guic, Cala Seca.

VIDAL I BARRAQUER.- Can Cintu, Can Baldiri Peroler, Can Tia, Can Xuroi, Can Vendrell, Can Pinyana.

TRAVESSIA RIGAU.- Can Til·let, Can Caló, Can Valentí.

HERNAN CORTÉS.- Can Garça, Cala Campanera, Ca la Paua, Can Barretina, Cal Ros Flequer, Can Patusques, Cala Beba, Can Xicu Bonic, Can Peret Falgueres, Ca l'Espardenyer, Can Peixet, Cal Ferrer Francés, Ca l'Adroguer Vell, Can Pepet de la Rossa, Cal Ferrer de la Barba, Cala Siseta, Cal Capità de Lladres, Cala Quima Carbonera, Can Mossén Catacruc, Ca l'Esquerra, Can Devesa, Can Zori, Can Tonet Barrera, Can Caió, Cal Ros Curt, Cales Olivedes, Can Jaques, Cal Gravat dels Cabrits, Cal Carreter Pelut, Can Mató, Cala Carmeta Xerraire, Cala Anneta Borica, Can Massot, Can Tetons, Cal Peroler, Can Miquel Maspoc, Can Bombetro, Cal Petit Gravat, Can Mules seques, Can Pistola, Can Pavano, Can Graneu, Can Garrigall, Can Jaume Negre, Cal Traginer, Cala Trilla, Cala Verònica, Can Baia, Can Calau, Can Planes Ric, Cal Xamané, Can Quim Murri, Can Caseta, Can Blai, Cala Xanfaina, Can Paciència, Can Quinze, Can Casadellà, Cala Manela, Cal Carreteric, Can Xumeia, Can Pascual, Cala Mas Morena, Can Serra Hostaler, Can Manuel, Can Nic, Can Ferragut.

PROCESSÓ.- Can "Fransuà", Cal Rei, Ca l'Andreuè, Can Volta, Can Mut, Cal Caballer Ric, Can Bota, Can Peret de la Pietat, Cal Guetu, Can Tetus, Can Serra Bouer, Can Maspoc, Can Duc, Can Xinqueta, Cal Caballer Pobre, Can Toca Sardanes, Can Solita, Cal Lep, Cala Avellanaire, Can Toni Bort, Cal Ninyu, Can Fandilleta, Can Verruga, Can Sinia, Cala Biela, Can Mal-casat, Can Nial, Can Petit Vailet.

MAJOR, Can Pixera, Can Bescanó, Can Frescuelo, Can Manya, Can Pep del Cafè, Cala Calçona, Can Tiranius, Can Peret Cucut, Cal Coronista, Can Poret Manyà, Can Caula, Can Geledor, Cala Flor-sense-aigua, Can Pacu Ranxu, Cal Ferrer Gras, Can Massana Granaire, Cal Forcaire, Cal Restellaire, Can Culebra, Cala Felícia, Can Replans, Ca l'Angeló, Cala Reina, Can Denteta, Can Garola, Cal Cisteller, Can Mayo, Can Burra, Can Quim de l'Àliga, Can Tarrés, Can Farinelis, Cal Boter, Cal Valent Paleta, Can Rau, Can Molar, Can Citrella, Can Minget, Cala Cotillaire, Can Rogelio, Can Met Paleta, Can Meixo, Can Moixac, Can Tarrús, Can Salomó, Can Xicu Bonic, Can Palou, Cala Ferrera, Ca l'Anton, Cala Vilosa, Can Salomó, Can Miala.

TRAVESSERA RAMIS.- Cala Barquera, Can Ramis, Cala Siseta Ministrat.

TRAMUNTANA.- Can Peret de la Baixada, Can Semen.

DESPOBLAT.- La Casa Blanca, El Sitjar, Can Caselles, Can Nillus, La Torre Mirona, Mas Ribot, Mas Devesa, Can Genura, Can Mas Pi Nou, "Matadero" vell.

Amb aquesta portada de Guillem Terribas, LA FARGA ja insinuava, fa mesos, el seu interès pel tema dels motius de Salt, que ha originat el present treball.

CONCEPCIÓ VIOLAS

Concepció Violas ens ha rebut en plena tasca creativa, davant del mural que està fent i que, poc a poc, apareix com una escena modernista del París dels anys vint. Taules de marbre i dones amb pamela comencen a insinuar-se sobre el blanc de la paret. Concepcióriu, dibuixa i parla. Sempre riu. És el seu caràcter.

—Em dic Concepció Violas. Vaig néixer a Llinàs del Vallès i pocs dies després, els meus pares es van traslladar a Torroella de Montgrí on vam romandre dos anys per venir a viure definitivament a Salt.

—A quin Col·legi vas anar?

—A les Germanes Dominiques de Salt fins a quart de Batxillerat i a l'Institut de Banyoles per cinquè, sisè i COU. Després ja vaig anar a Barcelona.

—Quan et vas adonar de la teva vocació d'artista?

—Quan estudiava a les Monges. Elles foren les que, veient les meves condicions per dibuixar, m'animaren a continuar i estudiar Belles Arts, cosa que al final no vaig fer.

—Recordes alguna anècdota d'aquells temps?

—Sí. Potser és quan vaig descobrir les meves qualitats per al dibuix. Tenia cinc anys i una veïna meua, més gran, m'acompanyava al Col·legi. Un dia, perquè la deixés estudiar tranquil·la, em va donar un troç de paper tot dient-me que dibuixés el pati. Tothom quedà admirat de la manera que vaig fer-ho i es va córrer el rumor que Concepció Violas sabia dibuixar. Fou el començament.

—Et sents de Salt?

—Sí, sens dubte.

—I a l'haver passat ara a Girona?

—Per a mi Salt sempre serà el meu poble a pesar de les coses burocràtiques. El que sí és curiós és que Salt, que sempre havia tingut inquietuds de tota mena, s'ha adonat que era un poble precisament quan l'han anexionat a Girona.

—Vas pertànyer a algun grup a Salt?

—Sí. Al Trebillac. Volguérem fer renéixer La Pastera però amb un altre nom. El Trebillac preparà sessions de cinema, xerrades de tot tipus, exposicions, etc. però l'assistència als actes era mínima. Va ésser una pena que desaparegués, però l'experiència de provar-ho fou emocionant i positiva. Era al començament de les Discoteques. Va fer-nos molta ràbia sobretot per la sensació d'impotència i aquest estrany convenciment que no valia la pena fer res.

—A Salt torna a renéixer la inquietud de fer coses?

—Crec que sí i l'exemple està en el Casal, la Petanca i totes aquestes penyes i grups que tant poden fer, i fan, pel desenvolupament del poble.

—Com veus Salt ara?

—Té els defectes dels pobles grans i els avantatges dels petits. El que sí crec és que no ha tingut mai, ni hi ha, veritable sentit d'unió. La xafarderia potser és un dels defectes més grans.

—Parlem ara de l'avui. Tenim davant nostra tots els números de LA FARGA i voldríem que ens donessis la teva opinió de les portades, com artista.

—Les trobo molt interessants. Si n'hagués de triar alguna, sense menystenir les altres, triaria per aquest ordre: la del primer número, la de Nadal i la de l'Aplec.

—Ets pintora o dibuixant?

—"Lo meu" és el dibuix, tot i que faig també pintura. Per a mi el llapis té color i tansols quan necessito donar alguna nota de profunditat hi poso una pinzellada.

—Vius del dibuix i la pintura?

—Considero que viure de la pintura és un mal viure. Estic treballant per a una casa de modes fent dibuixos de models i espero que aquest sigui el meu mitjà de vida quan tingui el títol de dissenyadora de modes.

—Ets considerada una pintora d'avui?

—La meua pintura, com la meua personalitat, participa de diferents èpoques. És actual cent per cent, que intenta avançar i ésser de vanguardia participant del que fins ara he vist. Potser el que és nota més és la influència dels anys vint i el modernisme.

—Quantes exposicions has fet?

—Una dotzena. Vuit a Girona i les altres a fora.

—Premis?

—Sí, vaig obtenir el primer de pintura ràpida a Pals, el primer de pintura jove a Girona l'any 75 i al 76 el de dibuix. He estat classificada per al Premi de dibuix de la Diputació encara que no he guanyat mai.

—Seràs profeta a la teua terra?

—Això espero.

—Pintores i pintors de salt?

—Pintores n'hi ha ben poques. Potser la Marta Font. De pintors, el que trepitja fort és en Jordi Gisbert.

—Passem ara a conèixer a Concepció Violas com a dona. Què opines de la minifaldilla?

—Segons per a quins moments, està bé.

—Cosmètics?

—Depen també del moment i l'estat d'ànim.

—Música?

—És curiós perquè quan pinto ho faig sempre amb música. Això em relaxa. Recordo els temps d'estudiant de sisè. Durant un any vaig escollir el mateix disc de Neil Diamond.

—Practiques algun esport?

—Gimnàstica sueca i natació.

—Igualtat o llibertat?

—Llibertat.

—Què opines del matrimoni?

—Que està molt bé però enfocat d'una altra manera.

—Divorci?

—Sí, quan una parella es casa i no sap el que fa. De totes maneres a mi, si estigués casada em faria molta ràbia haver de divorciar-me. Seria una gran frustració.

—Relacions pre-matrimonials?

—Crec que és un pas més per arribar-se a conèixer dues persones. No es pot anar al matrimoni com ho feien les nostres àvies.

—plndola

—És una manera de no portar criatures al món quan no les desitges?

—Avortament.

—Això ja és una mica més pelut. En algun cas, com pot ser violació, el crec justificat. No així altres vegades quan els protagonistes han disposat de mitjans per evitar-ho.

—Senzilla, sinceritat o tendresa?

—Sinceritat

—Dona, doneta o donota?

—Senzillament, dona.

Concepció Violas té, i demostra una gran personalitat. Personalitat forjada a través dels seus pocs anys i que ve reflexada a la frase que ha dit totjust encetada la xerrada per LA FARGA: Estic al final del començament.

Caminar cap a la vellesa, és caminar cap a l'alliberament

per Joaquim Pons

Sembla que el melic de la vida és la joventut. La joventut està en el punt de mira de molts partits polítics —la secció juvenil...— que l'encenen com si aquesta tingués les claus de l'avenir i el remei a tots els nostres mals. Els adults li mantenen una atenció especial, quasi d'adulació. Aquesta fal·lera dels adults per la joventut és tan inquietant com la fascinació que senten pels diners, per la producció, pel consum...

Se'ns presenta la joventut com el grau màxim a què hom aspira, que un cop superat, comença la devallada, la vellesa, es parla de jove i vell com si fossin dues paraules antònimes. Davant d'això, cal dir, doncs, que no és la joventut el grau màxim de la vida, sinó la vellesa, la tercera edat, com alguns diuen.

Reduir la vida al seu feble inici és deshumanitzar-nos és ignorar la riquesa de cada edat, de cada etapa de l'existència, és ignorar els éssers plens de saviesa i experiència, és viure i morir sense haver madurat. I vellesa no vol dir: precaució, amarres fortes; això no és ser vell, això és ser "carca".

Einstein, el geni que revolucionà la nostra època, és un exemple de vellesa lúcida i fructífera.

El dia 14 de març es complirà el centenari de la seva naixença. Va morir el 12 d'abril del 1955, als 76 anys, en plena activitat investigadora.

És cert que els joves s'han de fer sentir, si. Tenen el seu paper important. Han estat sempre la punta de llança en la lluita contra les dictadures, els conformismes, els immovilismes... La veu dels joves tothom l'ha d'escoltar amb respecte. Quina sornegueria quan els joves plantifiquen davant dels nassos dels adults: "Feu l'amor i no la guerra". O el "Prohibit prohibir" del maig francès... Podem dir que els joves han estat sempre a l'altra plat de la balança, col·locant-se amb valentia contra els poderosos i els seus signes de poder.

És cert que els joves fan una aportació a la humanitat, que amb raó o sense, té d'important tot el que té de contestatari, d'inconformista, de desvetllament dels ensoports; que agradi o no, fa dels joves persones disponibles, desvergonyides, sempre a punt de saltar a l'aventura. La seva manca d'experiència és una altra aportació a la humanitat.

Louís Evély diu que "La joventut és una edat dolorosa. Vol independència però només la pot assolir amb l'ajut dels altres; bull d'aspiracions, però és poc capaç de realitzar-les; veu clarament els errors dels altres, però no sap ben bé on és la veritat. És una edat turmentada, despresa i apassionada. La joventut sovint és dura, tensa i precipitada".

En resum: El joves no tenim temps d'ésser joves, tenim massa desigs i inquietuds. Sovint menyspreem als altres perquè no sabem comportar-nos. Afirmem massa i per això no sabem comprendre. Passem massa de pressa i per això no sabem escoltar, veure i apreciar. Volem tastar-ho tot i ens quedem uns tasta-olletes.

La culpa la podem donar a les circumstàncies: família, país, època, cultura, religió... Però tot això ho podem deixar en segon terme si ho comparem amb el consumisme, o la societat de consum que ens crea moltes necessitats, el bombardeig de propaganda, la utilització de la joventut per part dels adults —droga, fanatisme,...—. Costa anys de dominar la nostra circumstància i d'alliberar-nos. La joventut sempre serà un camí cap a la maduresa,... cap a la vellesa.

Per això podem afirmar que la vellesa és l'edat de la llibertat. El vell és ell mateix, ho ha superat tot, es riu de les modes, de les ambicions socials, del consumisme, de l'afany de poder dels adults... El vell sap qui és, què vol, esdevé madur per contemplar la vellesa del món sense pressa, amb calma; es disposa a les necessitats dels altres. Caminar cap a la vellesa és caminar cap al nostre alliberament. El vell, amb els seus anys, seny i experiència també compren que el jove és una altra cosa.

Si la flama que amb vigor pren en el tronc de la joventut perdura, després, ja en la vellesa i en la senyoria del viu caliu, tranquil i calmat hom troba homes senzills, desperts, plens d'escalf, generosos i lliures.

A TOTS ELS SOCIS DEL CASAL

Podeu fer-ho al local social qualsevol dia laborable de 4 a 7 de la tarda, o bé els dies festius d'11 a 12 del matí.

Moltes gràcies.

Ja Junta directiva del Casal de Jubilats prega a tots els socis que es serveixin retirar, com més aviat millor, els respectius carnets de soci corresponents a l'actual any 1980.

CAVALCADA DE REIS 1980

El dia 5 del passat mes de gener, tal com estava anunciat, van arribar a Salt els Reis Mags d'Orient, que van ser triomfalment rebuts.

L'assistència de públic infantil i gran fou un veritable èxit. L'organització, així com el comportament de tots els elements de la comitiva, és per destacar-ho positivament. Hem de fer, però, encara que sigui de passada, un prec als joves organitzadors i components: Recomanaríem que, l'any vinent, alguns personatges (sobretot els conductors) anessin més ben caracteritzats.

El president del Consell Municipal de Salt, Sr. Alfons Moré, va rebre la comitiva reial i va demanar públicament que la propera visita dels Mags al nostre poble pugui ésser atesa per tot un Ajuntament saltenc, tal com Déu mana. Una petició que nosaltres creiem molt escaient de fer als Tres Reis. Recordem que la Cavalcada de l'any 1977 ens va tornar els cartells de SALT a les dues entrades de la nostra vila; val a dir que l'Ajuntament de Girona d'aquell temps, va quedar ben descansat.

Tots sabem que l'ambient que va precedir aquesta festa va ésser molt tiu. Creiem que hem de felicitar, a més dels organitzadors, a tots els saltencs que varen assistir-hi i que una vegada més van deixar constància que som un poble. Com a crònica d'aquell dia podem dir que es van sentir comentaris per a tots els gustos, com per exemple que l'Ajuntament de Girona constituït en tutor del poble de Salt sense que aquest mai no li hagués demanat, ha demostrat una vegada més que és incapaç de comprendre que Salt té una personalitat pròpia i que el que desitja és la independència.

CONCURS INFANTIL DE MURALS

En el número 7 de LA FARGA, corresponent al desembre, passat, i en aquesta mateixa pagina anunciavem el Concurs Infatils de Murals que té per objecte seleccionar els set millors dibuixos presentats pels nens i nenes de les escoles de Salt, per tal d'ésser reproduïts a la paret del Casal que dona al Passeig de Verdguer.

Aquest concurs ha estat convocat per la Junta directiva del nostre Casal i l'organitzen conjuntament totes les seccions que formen l'Entitat: Club Petanca Salt, Centre Excursionista Saltenc i LA FARGA.

Posteriorment a la publicació de les bases i condicions, la comissió organitzadora d'acord amb la Directiva del Casal, va acordar traslladar la data de la festa final al dia 19 de març, diada de Sant Josep fent-ho coincidir amb l'inauguració dels nous locals de la primera planta del Casal.

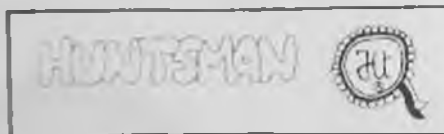
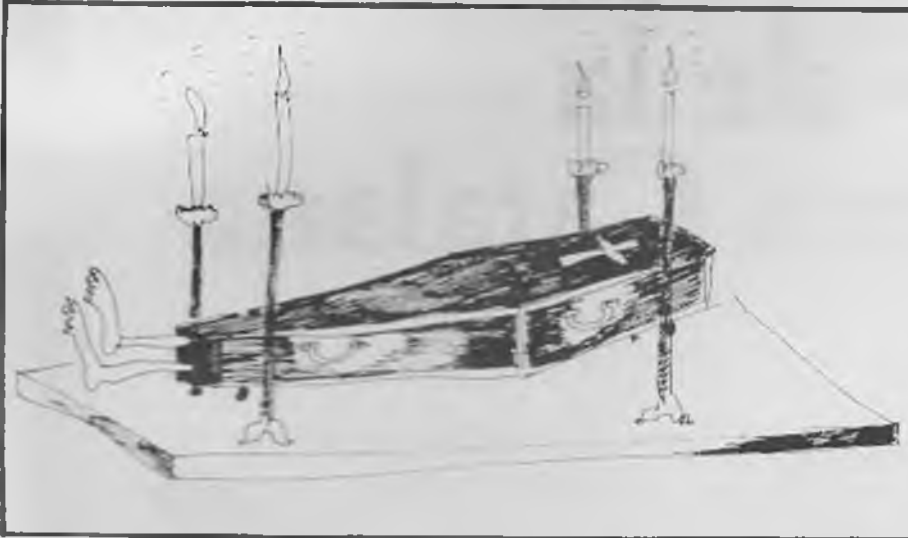
Tot el desenvolupament de les tasques intermitges, les visites a col·legis, les xerrades amb els professors, la confecció de làmines, està seguint el seu curs normal, i les notícies que hem pogut copsar és que la convocatòria d'aquest concurs-homenatge als infants de Salt ha estat molt ben acceptat per tothom i que es preveu que tot el conjunt de la festa serà un nou èxit del Casal.

MER FÀBREGA

L'ACUDIT FOLL

per

BURXETA

ONE Que gent! Us va agradar el Huntsman de la "Basòfia"? Us agrada la tònica que seguim? O bé voleu un altre enfocament? Admetrem suggeriments, sempre i quan vinguin signats. De tota manera nosaltresensem fer el que ens roti. Gràcies anticipades per les vostres idees.

Bé! Com que per combatre el fred no hi ha res millor que una cosa ben calenta com els cacaolats que prepara, molt hàbilment, en Padrés), passem al TWO.

TWO Ara, estimats mortals, la cosa va forta, va de "mascas", va de presidents, de tota mena i colors (Casal, Federació... "tanto estorba, estorba tanto").

Comencem pel president que es veu menys i que llueix més (i no precisament pel que fa, sinó pel que no fa).

"Definició": fer quelcom: "dícese" del que s'interessa pel Casal en totes les seves seccions: Petanca, CES, FARGA.

Per als qui no ens captin, ens referim a l'obligació (contreta voluntàriament) de fer una planxa LA FARGA, dedicada a la vida del Casal. Obligació que va assumir el "masca" gros i que l'ha oblidada completament.

Ara que tothom ja sap quins raïms trepitgem, creiem que és el moment adequat perquè reconegui el seu deure, o bé el consell de redacció de LA FARGA designi una altra persona. Això no és res personal del Huntsman envers el subjecte en qüestió, sinó que és la veu d'un Club que es queixa, sí! I ara que diem que es queixa, sabeu que s'esqueixa? Sí, tal com ho llegiu.

THREE Un cervell una mica privilegiat haurà pogut observar que on el TWO parlem de presidents. I, fins ací, només hem parlat de president. Ara falta parlar del que hi dóna la s, i aquest és en MARXA, el qual, juntament amb el CABUM i l'ONCE, constitueixen la FGB.

No sé fins a quin punt podem confiar en aquests tres personatges que s'han ajuntat. Tots coneixem la marxa que porten cada un per separat (per cert, força acceptable). Imagineu-vos ara que s'han aliat. Recordeu que a Sevilla hi van anar tots tres, quan encara eren simples ciutadans; i del merder que van "armar". Fins i tot ara se'n parla. I l'aigua que baixa!

El President vol "fotre" la petanca a les escoles. Us imagineu que un dia se us presenti el vostre vaulet, plorant perquè a col·legi l'han "catejat" per no treure una bola de pic a l'examen de petanca? No, "tio", no; aquesta marxa no és acceptable.

FOUR Ens agraïm de tots vosaltres fins al proper número, molt contents perquè considerem que hem estat molt i molt fins; és més, finíssims (modèstia a part). Aa. "adiós", adéu.

REBAIXES

—"El què sigui; però rebaixat!". I va sortir de la botiga amb sis parells de calçotets, quatre dotzenes de tovallons i tres sabates del peu esquerra. A casa no arribaria el sou, però havia fet un gran negoci. D'aquesta figura a l'Empordà en diem: "cornut i pagar el beure". Estem immersos fins a les rebaixes. La cosa arriba a límits d'esquizofrènia pura. Com la d'aquell honorable ciutadà, que s'acostà al quiosc de diaris i preguntà al venedor si en tenen de rebaixa, i aquest, fi com una mostela, li diu que en té del mes passat a meitat de preu. O com la d'aquella venerable matrona que, cada dia, anava apuntant els preus de tots els aparadors i després, a casa seva, mentre l'home menjava la sopa freda, anava fent càlculs i més càlculs, tot pensant en la quantitat que estalviaria si comprés coses que no necessita.

No hem d'estranyar gens que, després, quan ens rebaixen el sostre de l'autonomia, encara els donem les gràcies. "Cornuts i pagar el beure".

Això que acabo de dir em dóna una idea. Vaig recollir de bones fonts la dificultat que tenen els partits a l'hora d'augmentar el nombre de militants. Jo tinc la solució i els la lliuro ben generosament. Només cal oferir càrrecs importants de rebaixa, i les multituds els prendran els carnets dels dits. Ja m'ho imagino: "Cap de llista a meitat de preu". "Secretari General amb una 30% de rebaixa". "Liquidació total de Presidents". "Si-gui d'un Consell Municipal amb una reducció substancial. Vingui i quedarà esparverat". "El màxim a preus mínims; la Generalitat al seu abast".

Hi haurà cua i pinyes per entrar-hi.

Som a la democràcia de les rebaixes. I, si no t'agrada, te'n vas a plantar cols a Ull de Ter. I encara et caldrà vigilar que no t'ofereixin una motxilla de rebaixa.

BURXETA